

מכתב לנ'עה

מאת גורן אגמון

ת' אטרן
בית ליסין

קבוקו

מכתב לנעה

מחזה ישראלי חדש
מאת גורן אגמון

בימוי:
איציק ויינגרטן
תפאורה:
לילי בן-נחשון
תלבושות:
גילה להט
תאורה:
חיליק אורגל
עיצוב מוסיקלי:
אלדד לידור

המשתתפים
(לפי סדר א'-ב'):
מיה דגן - דנה
דליק ווליניץ - אמנון
טל מוסרי - אורי
נעמה שפירא - נעה
אושרי כהן / עפר סקר - יותם

הילדים - אושרי כהן ועפר סקר
יופיעו לסירוגין

הצגה ראשונה: 23.11.2001
משך ההצגה: כשעתיים כולל הפסקה

אמא מאוהבת

יושב חוזרת גורן אגמון לגעת באימת האימהות לצד העונש שבה. כבר לפני 20 שנים, כשעוד לא הייתה כדי כנתנה את **לדת זה מצפיק** – ומאז היא מנערת כמי לרען, את מיתוס האמהות המובנת מאלה. היא מטילה ספק באהבה האמהית הוטואלית, המוכנה לשלם כל מחיר, כדי לגלות אם שמחפשת מסלול משלה שבו יפגשו אמהות ועצמיות.

אל, גורן אינה קיצונית כמו הסוציולוגית הצרפתייה אליזבת באדינר שקבעה בשנות ה-80 בספרה **...אוגם אהבה** שאהבת אם אינה טבעוה באישה והיא אקראית, הסמית, ורבת קולקולים.

במרכז ובמחוזתה של אגמון עומדת אם שנתנה דווקא בשפע של מה שנהוג לקרוא בשם "אינסטינקט אמהי" אבל האמהות הטבעוה לכאורה בדמה, הכה משמעותית לעולמה הרגשי, ומנודת בכורח כסיבות חדשות, מול הררכים שלה בשדה אחר: שדה היצירה והיצר. יצירה יצר נגדו מאותו שורש, שניהם מופקים מאזור הליבדו, כוח החיות האנושי.

נעה, גיבורת המחזה, גירשה את המיניות מתוך חייה אחרי נפילת בעלה בתאונת אימונים בצבא, והתמכרה לשכול. עכשיו כשהכירה את אגמון, היא מבקשת לחזור אל עולם הארוס. במחזות אחרים של אגמון כמו הרינון או הקובצרט סרבו נשים לוותר על עולם היצירה שלהן שבו משוקעים אותם יצרים ארוטיים שילד לא יכול להעניק. נכון שפרודו ואחרים עמדו על ריגוש המיני ששכי אם ותינוקה, אבל התטאבו מחולל בסופו של דבר שינוי באהבה זו, ומרחיק אותה.

מי שהקדימה להציע את העסקה המהפכנית שאמהות היא תכונה נרכשת ולא טבעית. הייתה כמובן סימון דה בובואר במין השני שפורסם בתחילת שנות השישים. "הטענה היא הוא מטרטה העליונה של האישה היא סימטל פרסומת" לכתב דה בובואר.

מקרה שררע אודו בובואר כשביקרה בארץ בשנות ה-60 מדגים עד כמה הבחינה בין מה שמסוגלת אהבת אם להעניק לאישה, לבין משוה ממין אחר שהיא זקוקה לו. באותו ביקור הגיעה דה בובואר לקיבוץ להבות הבשן ואתה מתחברת לקיבוץ הקניטה אותה "אולי את תכתוב ספרים?" אין לך ילדים?" דה בובואר הצליפה כהרגלה "אולי את עושה ילדים כי איך מסוגלת לכתוב ספרים?" ("ד"ר א"י" גל מדווח על האירוע בדוכוונתו).

מדובר היה בקיבוץצוקית שחן נשים עמלות כידוע, אבל דה בובואר התכוונה לקיטוב בין אמהות ויצירה כשם

כניסת אמנון, איש הטבע והמרחבים, מאיימת לפרוץ את גבולות התא המשפחתי. אמנון מציע לנעה קשר אינטימי, ומסתבר שלמרות נישואיה מעולם לא פתרה את המיסתורין של החושניות בתוך קשר זוגי, מה שלאחרים נראה טבעי כל כך. החיבוק של נעה עוד מהול במכת קאריאטה, תחום שהיא מתמחה בו.

כך, אמנון מפיפה במחזות שלה הרבה פנטזיות ממשפחת הטאבו ואיכשהו ממיסה אותן בהומור שמלקף מהן את החיזויות המוגזמת של המיתוס. ההומור משכך את האימה ומחזיר את כל התופעות האנושיות למחלקת הטבע המרגיעה. קורה משהו נורא במציאות של המחזה. אלא שבינתיים, קורה משהו נורא במציאות של המחזה.

יותם מעולל מעשה בעקבות חשד לא בדוק ואין דרך חזרה.

וכך מתאחד יותם בן ה-16 עם דמותו של אמנון, המאהב של אמו. כמוהו, ישא גם הוא אשמה תמידית. יותם, מספר הסיפור המשפחתי, הוא הגיבור הטרגי של הקומדיה.

המותו נשאר מאחור. בסוף המחזה כוחות החיים מנצחים. המשפחה נפרדת מהאב דרך השלמה עם מותו. יותם נפרד מילדותו, האם משחררת את הבנים לחיים חדשים.

לאן יזיבל כל זה? תנועתם של כוחות מבלים ששוחרו היא לעולם בלתי צפויה ויש אומרים אינסופית.

שרית פוקס

לכד בעולם. הפחד שלא תצליח לשרוד בלי תמיכה מתמדת הוא טבעי לכל מי שלא התנסה בחוויות של התמודדות עצמאית. ואם אתה משוכנע שההפרדה היא מסוכנת, הרי שההורה המתנכר לך רוצה להרוג אותך (תחושה המקבלת ביטוי באינספור אודות עם, לא רק במערב על הורים המפקירים את ילדיהם למוות) מבחינת ההורה פירוש הדבר, שהוא חייב להשלים זמנית עם תפקיד הרשע כדי לשים גבולות לתלות תובענית. הילד ממלא בדרכו זו את תפקיד הקורבן הדחוי והנבדל שנדרש "לעזוב ידלים" כשהוא תלוי מעל התהום."

"תרבויות מסורתיות רבות (ובכללן היהודית והקתולית) אינן זוחפות לניתוק התלות הרגשית והחומרית בהורים, גם לאחר שהילדים כבר בגרו והקימו משפחה משלהם. אבל בתנאי קיום שבהם אי אפשר לשרוד בלי דוגמה גבוהה של עצמאות ויכולת להסתדר בוכחות עצמך - כמו אצל האסקימו - הגנת יתר מתמשכת אינה נטייה שהסכיבה תעודד."

**מתוך ספרה של יעל רנן "אלות וגיבורים"
סטעים מתוך הפרק "סדנה - מיתוס אסקימואי"**

"ה

שלב של בריאת העולם במיתולוגיה המצרית, הבלבית והפוליוית."

"ככל המיתוסים הללו מוצגת ההפרדה הן כאובדן מכאבי של אחדות וקורבה והן כנתיאי הכרחי להתקדמות והתפתחות. הקבלה למשברי המעברים בחיי הפרט, החל מן הנמילה בניקות וכלה במות ההורים, היא ברוחה. כדי להתבגר - להיזן את עצמך ואת התלויים בך במקום להיזון מאחרים - הכרחי לחתוך, כמו בבשר החי, את הקשר עם מי שדאג לספק את צרכיך.

אדם חווה לומדים לקיים את עצמם (ביצירת אפך תאכל לחם) רק הניתוק מן האל והמפרנס."

"כל קנגרו צעיר, שנחסם בפניו הכיס של אמו, וכל שימפנזה שאמה אוסרת עליה להמשיך לרכוב עליה עוברים טראומת ההפרדה. בלי תקיפות ולחץ מצד ההורה אין סיכוי שהצעירים יתנתקו מרצונם, למרות שהדבר חיוני להישרדותם כבוגרים". האינטרס המיידי שלהם הוא להיצמד לאספקת החינם של מזון והגנה ולנצל אותה ככל האפשר. הדחף הרגשי להיצמד למרות דחייה חזרת ונשנית - נובע מחרדת המוות מן התחושה של

מחזה – גורן אגמון

מחזאית, במאית, מורה באוניברסיטת ת"א בחוג לתיאטרון. ילידת קבוצת שילר. בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א.

המחזות אותם כתבה:

- 1978 כמו ציפור בודד על גג – בתיאטרון הבימה
- 1985 הריון – בתיאטרון הקאמרי
- 1996 הירשת – בתיאטרון בית ליסין
- 1998 הקונטרס – בתיאטרון בית ליסין
- 2000 מבזק חדשות – בתיאטרון בית ליסין
- 2001 מכתב לנעה – בתיאטרון בית ליסין

המחזות אותם כתבה וביימה:

- 1979 אישה כמו ג'ירפה – בתיאטרון צוותא
- שפאר – עלייתו ונפילתו של כלב – בתיאטרון צוותא
- 1980 כבוד השופט – בתיאטרון צוותא
- 1981 ארצה – בתיאטרון חיפה
- 1982-87 הצגות לילדים ולנוער – הבולטים שבהם:
- אני ואחי הקטן, סניך החלומות, החבורה (על מחזה זה זכתה בפרס המחזה הטוב ביותר לשנת 1987 בפסטיבל הצגות הילדים בחיפה)
- 1987 הרפתקאה מופלאה – בתיאטרון בית ליסין
- 1992 התוכי של יחזקאל – בפסטיבל עכו

בימוי – איציק ויינגרטן

בן עבודותיו: בתיאטרון באר שבע, אנה פרנק, הנסיכה והרוקע, כולם היו בני, אהבה וזכרון, סוחרי התהילה. בתיאטרון הקאמרי: הריון, אלוהים יודע, אוליגנה, בתיאטרון בית ליסין: קשר אייר, בוז לירח, מות הלבנה, אחד משלנו, שוקוף, הקיץ של אביה, שח ומט, פילומנה, הבית של מרזין, דואט לאחת, הרולד ומוד ואת הצגת היחיד שלו מוחמד מנדל. בתיאטרון הבימה: מראה מעל הגשר, בחורים טובים, אלה, לרקוד עם אבא, סוניה מושקט, מכתב אהבה, מחילה, נשיקת אשת העכביש, גן ריקי. בתיאטרון נוה צדק: מחלקה 3 כיתה 1. בתיאטרון חיפה: שוליים קשים, הבולשת חוקרת, ערב של אגדה, הילד מאחורי העיניים. בתיאטרון לילדים ולנוער: צבע הפנינה, שרה גיבורת ניל", סוף המשחק בקריית גת.

כתב את המחזות: סורגים, קריזה, ערב של אגדה, שחקנים משחקים שחקנים, לרקוד עם אבא, מוחמד מנדל ועוד. שיחק (בין השאר): בל'וני שב משדה הקרב (הצגת יחיד), לרקוד עם אבא (הצגת יחיד). בתיאטרון חיפה: רומיאו ויוליה – חמיאו, האדונית והרוכל – הרחל, נעים – נעים. בתיאטרון בית ליסין: הירשת.

זכה בפרסים: מחזאי השנה 1980 – המחזה סורגים. פרס מרגליות 1992 – כבמאי. פרס אורה 1993 – על הצטיינותו בתיאטרון. פרס השחקן המצטיין – תיאטרונטו '92 (לרקוד עם אבא – מקום ראשון). פרס חיפה – המחזה המצטיין – '93 לרקוד עם אבא.

שימש כמנהל האמנותי של פסטיבל עכו, התיאטרונטו והדואמן. הצגות ואז התחבקנו זכתה בפרס הצגה הטובה ביותר בפסטיבל עכו '99. הצגות לרקוד עם אבא זכתה בפרס הראשון בפסטיבל בלגרד.

עיצוב תפאורה לילי בן נחשון

בוגרת לימודי אמנות בבצלאל ובוגרת לימודי עיצוב תפאורה ב-Motley Theatre Design Course בסטודיו של הרויאל ניושול תיאטר, לונדון. באנגליה עיצבה עבור התיאטרון המלכותי את לוס אסקמברוס, לפסטיבל אדינבורו עיצבה שלוש הצגות ביניהן:

It's a pity She is a whore ושתי הצגות לפסטיבל סטרספורד למחזות חדשים.

בן עבודותיה: בתיאטרון הבימה: הסרפד של השכן, אמבטיה, מיטה, פארק. בתיאטרון באר שבע: איך למדתי לנהוג, רשיון לחיות, הלב הלבן.

בלהקת בת שבע: סוף. בתיאטרון לילדים ולנוער: הפר עם הפרח כפה, דרך האבנים הצהובות.

פסטיבל עכו '92 זכתה בפרס עיצוב התפאורה להצגות: סטפן, קטרינה.

עיבוד תלבושות גילה להט

בגרת המכון לאמנויות בסימנר הקיבוצים, השתלמה בעיצוב לתיאטרון ב"שילר תיאטר" בברלין וב"שאושפיל-האוס" בהמבורג. מרצה בחוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה, ובחוגי השתלמויות למורים. עובדת כמעצבת 30 שנה. עיצבה כ- 100 הצגות בתיאטרון חיפה, הבימה, בית ליסין, תיאטרון באר שבע ותיאטרון צוותא.

עיצבה תלבושות למחזות זמר: זמן, ברנשים וחתוכות וסיפור הפרברים. לאחרונה עיצבה תלבושות להצגות: גטו, נשף המסכות, דממה, משחקים בחצר האחורית, המלט, כובע מלא גשם, פירוק, הנכד, העלמה והמוות.

עיבוד תאורה יחיאל אורגל

בוגר לימודי טכניקה של התיאטרון ב"סטייט יוניברסיטי" בניו-יורק. עיצב תאורה בתיאטרונים: פסטיבל עכו: מזמור לדוד (פרס לעיצוב התאורה), רעולים (מקום ראשון בפסטיבל עכו תשנ"א). בתיאטרון "ראם" באנטוורפן: שיינה מיידלה, משחקים בחצר האחורית, היונים, הדה גאבלר, סיפור חג המולד. בתיאטרון הלאומי הפלמי: קנדיד, שבת ראשון שני. עיצב תאורה לרוב הצגות התיאטרון חיפה ולאחרונה: דבש, טיבלה והשד שלה, גטו, להיות או לא להיות, מרחב מוגן, הנכד, חוצצרה בואדי, המלט, צייד המכשפות, פירוק, יתוש בראש, אמנות המשחק, אם הבית. כאנסמבל תיאטרון הרצליה: תנינים. בתיאטרון בית הגפן: לילות הקצצר (פרס ראשון בפסטיבל עכו תשנ"ז). בתיאטרון הערבי בישראל: ירח רחץ פפיר, המלך הוא המלך. בתיאטרון בית ליסין: סקאפינו, כולם היו בני, קול קטן, מבזק חדשות, המים זוכרים, ארוחה עם הרבים, טוב, וריאציות על נושא מסחורי.

עיבוד מוסיקלי אלדד לידור

נולד בתל-אביב, 1949. בוגר המגמה לקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה בירושלים. בשנת '96 הוציא את כניסות וציאות - תקליטור מיצירותיו האינסטרומנטליות.

מזה שנים כותב ומעבד מוסיקה לעשרות הצגות תיאטרון בארץ ובה"ל, כותב ומעבד מוסיקה לרדיו, לטלוויזיה, לפירסום ולסרטים. בין עבודותיו: בתיאטרון הבימה: נשיקות אשת העכביש, כסאות, מראה מעל הגשר, אבנים בכיסים, בחורים טובים, הבחורים בבלת ממול, אמדיאוס, יונה יונה. בתיאטרון סאטר פולין: הצילו. בתיאטרון בית ליסין: פילומנה, שיחות עם אבי, גג שקוף, הרולד ומוד, ביאנקו, שבעה, סילביה, כחול בווער, ערפיל, מי מפחד מוירג'יניה וולף? בתיאטרון באר-שבע: מ. בסרפליי, אם הבית, זינגר, המתחזה, אשת האופה, הרציף המערבי. בתיאטרון הקאמרי: לכל השדים והרוחות, קופנהגן, יחסים מסוכנים, להרוג את הזמן, מאגר עובר וש. בתיאטרון חיפה: הנכד, עיר חופשית, הילד מאחורי העיניים, זירצאל 10, פוינטס. בתיאטרון לילדים ולנוער: השיר שלב, שרה גיבורת פיל, המבוך, עושה הנפלאות, שיטת חל'ה. בתיאטרונטו: שעת הנעילה.

סרטים: אש צולבת, הנערך, מבצע שלמה, חיללים ללא גבולות פסטיבלים: פסטיבל ישראל '89 - שקוף, פסטיבל עכו '91 - פרס על המוסיקה להצגה הערב רוקדים. זכה בפרס מוג'לית לשנת 2001 על המוסיקה להצגה נשיקות אשת העכביש.

בימים אלה יוצא דיסק חדש משלו - המוסיקה.

מיה דגן

השתתפה בליהקת הנח"ל, תיאטרון צה"ל. שנה לישראל, בבתי אופרה ברחבי גרמניה בבימויו של צדי צרפתי. בטלוויזיה: דומינ.

השתתפה בלהקת הנח"ל, תיאטרון צה"ל. בוגרת בית הספר לאמנות הבמה בית צבי 1998. אחים בדם, יוסף וכוננת הפסים, קיץ אחרון, עד התביעה, הגנרל של השטן, הפלייבוי של עולם המערב, ערב שירי אנדרו לויד ובר. בתיאטרון בית ליסין: טוב.

דליק וליניץ אמנון

חמש חמש, סוף שבוע מטורף ועוד. בתכניות טלוויזיה: זהו זה, שמיניות באוויר, חיות וחיוכים, בוקר טוב ישראל, פותחים באחת וחצי, בוקר של כיף, גדולים מהחיים, סיפורי אולי יולי, בא לי דליק שלוק. מנחה בגלי צה"ל את התכניות יש עם מי לדבר, בטחון אישי. עוסק בכתיבה - כתב מחזות וספרי ילדים. משמש כיו"ר העמותה לחקלאות אורגנית בישראל.

נולד ברחובות. למד תיאטרון באוניברסיטת תל אביב. השתתף בפרויקט של נולה צלטון בקרית שמונה. השתתף בהצגות רבות. בתיאטרון חיפה: סורגים, אופניים לשנה, נעים, בדרך אל החתולים, תירוט פנים, אפרים חוזר לצבא, מחכים לגודו ועוד. בתיאטרון בית ליסין: קשר אייר, טניז, נטושים, יתומים, שחק אותה סם, ערפל, כולם היו בני, מבזק חדשות. השתתף בסרטים רבים ובהם: חירבת חייעה, אות קין, עדות מאונס, ירוק עד,

נעמה שפירא

לאחר הפסקה בת כמה שנים לטובת המשפחה, ועיסוק בהעברת סדנאות ועבודה עם נוער - חזרה לתיאטרון ואלה תפקידיה האחרונים: נזרמה גרין בצייד המכשפות בבמיושו של שמואל הספרי בתיאטרון הבימה, קייט בזכרונות חוף ברייטון בכמיוו של עודד קוטלר בתיאטרון חיפה, בטלוויזיה השתתפה בדרמה בוצ'ה ובסדרות: בורגנים, פרקליטים, רצח בטלוויזיה, כן לא וא.

ילית תל-אביב, בוגרת בית צבי מחזור '87 התחילה את דרכה המקצועית בתיאטרון הנועוה של אושרה אלקיים בהפקה סולמות במסגרת תיאטרון הקאמרי. שיחקה כשבע שנים בתיאטרון הקאמרי בתפקידים רבים ומגוונים, ביניהם: תרין האילמת באמא קוראז, דניאלה היפה בפיקוקי בחוסמטה, הרג ברחם פונדקי, מאשה בשוף, נטאשה בלוש אחיות ועוד. תפקידיה האחרון בקאמרי - שיינדלה בשיינדלה, על תפקידי זה זכתה בפרס השחקנית המצטיינת של התיאטרון הקאמרי.

טל מוסרי אורי

בוגר בית הספר לאמנויות ובית הספר ע"ש תלמה ילין במגמת תיאטרון. הופיע בתכניות טלוויזיה רבות ביניהן: תופסים ראש, לא כולל שרות, המגנט, ששטוס, כדור פורה, על מלי ולמה ובדומה אה שלי הגדול. מסיביליה מאת רוסיני ובדירה להשכיר מאת לאה גולדברג. כמו כן מגיש ומנחה בערוץ הילדים, ובימים אלה משתתף במחזמר עמי ותמי בתפקיד עמי.

בוגר בית הספר לאמנויות ובית הספר ע"ש תלמה ילין במגמת תיאטרון. הופיע בתכניות טלוויזיה רבות ביניהן: תופסים ראש, לא כולל שרות, המגנט, ששטוס, כדור פורה, על מלי ולמה ובדומה אה שלי הגדול. היה חבר להקת צעירי תל-אביב ובצבא שירת בלהקת חיל החינוך (ילדי חורף 73). בתיאטרון בית ליסין השתתף בהצגה שבעה בתפקיד שלומי. בתיאטרון הקאמרי

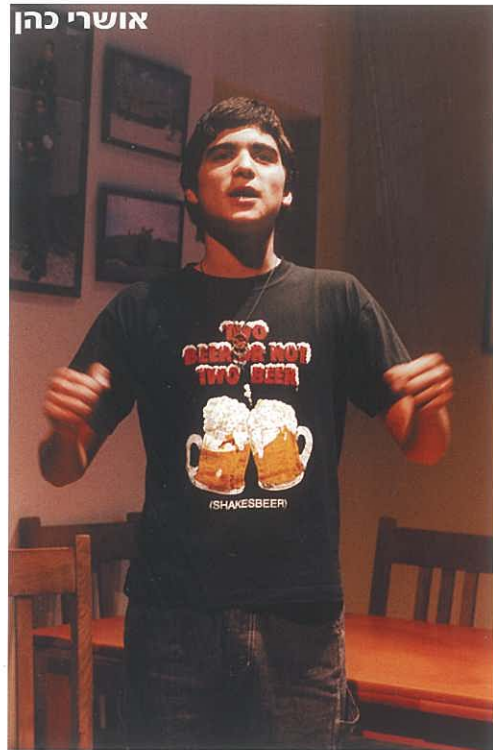
עפר סקר יותם

בטלוויזיה: סיבת המוות רצה, לתפוס את השניים, אחי הגדול.
כמו כן השתתף בפרסומות, סרטי סטודנטים ותכניות של הטלוויזיה החינוכית.

עפר סקר יליד 1986. לומד בבית הספר הדמוקרטי בחדרה.
השתתף בהצגות: פאני המשוגעת בצוותא, קדיש לנעמי בתיאטרון הבימה.
בקולנוע: לילסדה.

אשרי כהן יותם

מרחב ירקון, על סיפורים וילדים (סדרה שטרם שודרה). משתתף בסדרה לטלוויזיה הפרקליטים, המצולמת בימים אלה.
כמו כן השתתף בערב שירה קוראים קוראים ילדים - אמנים קוראים משירי ילדים, וכן בסרטי פרסומות של א.ל.מ אגודה למניעת אלימות ועוד.
בקולנוע: אוצרות הים האדום, וכן בסרט שעלה זה עתה לאקרנים אינג'י.ל.

תלמיד כיתה יב' בבית הספר מקיף ח' בראשון לציון. למד משחק בחוג לדרמה במת"ס בלוד.
החל את דרכו בתיאטרון בהצגת הילדים 'גינג'י בעקבות תכנית הילדים בטלוויזיה.
בתיאטרון בית ליסין השתתף בהצגות: ספר הג'ונגל, ערפל, הקונצרט, מבזק חדשות בתיאטרון הבימה: סיפורי הבימה בטלוויזיה: בסדרת הילדים 'גינג'י, בסדרה

A Letter to Noa

Written by **Goren Agmon**

Directed by:
Itzick Weingarten

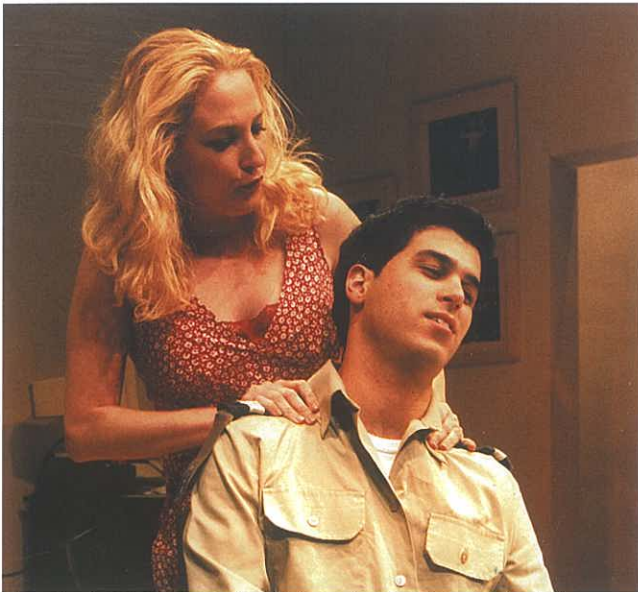
Set by:
Lili Ben Nachshon

Costumes designed by:
Gila Lahat

Lighting by:
Yehiel Orgal

Music by:
Eldad Lidor

Cast:
Dana - Maya Dagan
Amnon - Dalik Wolinitz
Uri - Tal Mosseri
Yotam - Oshri Cohen / Ofer Seker
Noa - Naama Shapira

First Performance: 23.11.01 Length: Two hours, incl. interval

בית ליסין

שחקני התיאטרון
לעונת 2002-2001
לפי סדר א-ב

חנה אזולאי-הספרי
יונה אליאן-קשת
שרון אלכסנדר
עידן אלטרמן
ליאור אשכנזי

יוסי ביאי
ראובן וולנר, שקי אברוחמיץ
הגברה:
גורא הרמן, רחי קומר
השטל ואלקטרוניקה:
אזיק סלחני, משה גנץ

ביצוע תפאורה:
תיאטרונות
הקולט: באלפני קיסאונד
טכנאי הקולט: גיל צימרון
נגנים: של אלוץ - גיטרות
אלדד לידור - כלים אחרים

הסעות:
אמינות בשירות - הסעת אמנים
אבידנים: יעל כהן
מלבישה: גלי פרי
צלומים בתכניה:
אייל לנדסמן

הפקה ועריכת תכניה:
אראלה בליזובסקי
עיצוב התכניה:
מטלסטודיו

מנהל מנהלת התיאטרון:
צפי פנים
מנהל אדמיניסטרטיבי:
צבי ירון
דרימטורג התיאטרון:
אביש מלשטיין

חשב התיאטרון:
יוסי גורחונסקי
מזכירת התיאטרון:
תלמה גנר
מנהל שיווק:
מיכה וייסמברגר
מנהלת מכירת ראשי:
עידית סחונביצקי

מכירת בית:
אורי גרונבלד, אורית טיר
מנהלת מחלקת חינוכית:
ניצה שטר
מנהל מכירת חוץ:
ניאל הרטל
מנהלת מח' מנויים:
לילך פנחס
מחלקת מנויים:
דורית מוסס, יהודית רוקבן

עזרת למנהל אדמיניסטרטיבי:
פנינה בריצמן
פרסום ויחסי ציבור:
אראלה בליזובסקי
קופאים:
מיכל ספיר, אלונה קרס, תמר מקורי, דלה לידור,
שירה מאוה, לימור אלבין, אורית שילה

מנהל חשבונות ראשי:
קורל פלדמן
הנהלת חשבונות:
תלמה מסינגר, זוהר פורמן,
טלי חובב, מירב כהן
מנהל טכני:
יהודה גורודישץ
אלברטו בנדר
מנהל הפקה:
אריה האובן
אחזקת בניין ומחסן:
משה גנץ, אזיק סלחני

מזכירה:
דבנה אהרון, ויקי וייסמברגר
מנהל הצגות:
אור שפר
אלן פיסלוק
אורנה דויטש
רונית לוף
חבצלת ארנון

מנהלת מחלקת הנהלה:
גורא הרמן
עדי עטיה, יוני לביא,
תמיר אפליה, אורן פרי,
ניר ארמון, רחי קומר
עובדי במה:
שירלי רון, יעל כהן,
אראלה חובנג, גלי פרי,
עידית פריד, טובי גבע,
מור כרמון

מנהל בית ליסין: אביב גורן

יריין שחקן

בית-הספר הגבוה
למקצועות האיפור

רח' מנחם 26 מניין מירון 36 ת"א
טל: 03-5226789 03-5229370

תיאטרון בית ליסין פועל בסיועם הכספי של
משרד התרבות, המדע והספורט,
עיריית תל-אביב-יפו.
תיאטרון בית ליסין, רח' וייצמן 34
טלפון משרדים: 03-6941222,
פקס: 03-6919349

טלפון הקופה: 03-6941111/212/213

התמונה היא לטובת מותג

EL@L

כל היעדים • כל הטיסות • כל המחלקות
 כל הכרטיסים • כל ההנחות • כל המבצעים
 כל המועדונים • כל שיתופי המעולה • כל הנקודות
 ...וכל מה שצריך לעשות זה להתחבר:

www.elal.co.il

"מי עדן בר"
 המעיין הטבעי שלכם בבית.
 לפרטים והזמנות:
 1-800-800-400

מרגשים את השינוי באוויר
ELAL
www.elal.co.il

בכל שבוע החלום הזה יכול להיות שלך.

בכל שבוע יש זוכה ב- 1,500,000 ₪
זוכה ברכב שטח סובארו פורסטר טורבו
ועוד עשרות אלפי זוכים בפרסים שונים.

הפרס השני
בתכנית המנויים
SUBARU FORESTER

להצטרפות לתכנית המנויים
פנו לנקודות המכירה של מפעל הפיס
או חייגו לטלפון: 03-6940177
או הכנסו לאתר www.pais.co.il

בית קפה וקונדיטוריה

פעם לפני שנים רבות...

היו איש ואישה שאהבו טעמים וניחוחות.
יחד רקחו להם קסמים אשר מילאו את האוויר
בריח של בצק נאפה, ריח של חמאה, של שוקולד,
ריח של עוגות מתוקות ועוגיות, ריח של לחמניות חמות וטריות,
ריח קסום של בוקר. אותה הקסם נמשך כבר שנים רבות,
והריחו לפניכם, קסם של טעמים וניחוחות.

מכתב לנ'עה

מאת גורן אגמון

ת'אטרון
בית ליסין

אבן